

Дарове по между се давахъ отъ страна на момъка на моминитѣ роднини това, което се каза горѣ. А момина страна подаряваше момковитѣ съ ризи и ржжави.

Въ понеделникъ подиръ свадбата момъкътъ сега дарява невестата си съ фустанъ и нѣкоя жълтичка, или съ златно и елмазено украшение и нищо повече. По старому се не даваше нищо.

Ако излѣзе невестата *безчестна* не се връща, но ставатъ тайно много досаждения между двѣтѣ страни, които се умиряватъ съ нѣкоя глоба за откупване.

Така ставаше свадбата тукъ въ старо врѣме. При толкова угощения всѣкой нека разбере до колко разноси ставашъ за една свадба. А сега се вдигнахъ тия обичаи, а особено угощенията, които никакъ се не правятъ, нито се даватъ твърдѣ китки на гоститѣ.

Сега правятъ: малъкъ годежъ, голѣмъ годежъ, квасъ и мѣна безъ ястия. Въ недѣля става вѣнчанието съ голѣма слава и придружаване до черквата и до дома Подиръ това по едно сладко и всѣки по дома си.

Названията на роднини се казахъ горѣ (§ 11).

Лѣсковецъ.—Прѣкрасно и съ най-голѣми подробности е описана Лѣсковската свадба отъ г. Оджакова въ Сборника на покойний В. Чолаковъ. (Вижъ Бѣлг. Сборникъ, Болградъ).

Македония. Свадбитѣ ставатъ различно споредъ мѣстата. Колкото за Охридъ, вижъ Сборникътъ на г. Шапкарова; а за Струга и Кукушъ—Сборникътъ на Бр. Миладинови.

Руссенско (Руссчукско).—Свадбата се подкача въ петъкъ и се свършва въ сръда. Въ *петъкъ* ставатъ *засѣвки* у момъка. Събиратъ се моми и момци, отиватъ у момъка и играятъ хоро по цѣла нощъ. Когато момитѣ и момцитѣ играятъ, три моми взематъ три сита, турятъ въ тѣхъ малко брашно и тритѣ моми изведнѣжъ отсѣватъ брашното надъ нощовитѣ, като пѣятъ:

Засѣвами, запѣвами,

Съ три сита коприняни,

У момкови равни двори и пр.

Като замѣсватъ брашното, опичатъ една голѣма пита, която намазватъ съ медъ, и се казва *меденикъ*. Тѣзи пита я занася момъкътъ сръдъ хорото, туря я на главата си и я държи за единий край; отива една мома улавя я и я рас-